

WAY

ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 73 - No. 4

4 березня 2012 р.

Українська Версія

У Філадельфії відбувся «День Патріарха 2012»

25-26-го лютого 2012 року відбувся «День Патріарха 2012» з нагоди 120-ліття з дня народження Слуги Божого Патріарха Йосифа Сліпого. Ця міжнародна подія мала наукову та мемуарну частини. В суботу, 25-го лютого, в приміщенні Каплиці Університету Ла Саль (20th and Olney Ave., Philadelphia) відбулася наукова **англомовна** частина.

В неділю, 26-го лютого, в Катедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії о 9:00 год. ранку буде відслужена заупокійна Архиєрейська Божественна Літургія за бл. п. Патріарха Йосифа Сліпого. Опісля, в приміщенні катедрального залу, відбулася **україномовна** частина, присвячена спогадам про Блаженнішого Йосифа.

Читайте статтю в англійській мові про подію, що відбулася в суботу, 25-го лютого в англійській версії "Шляху." Читайте статтю в українській мові про подію, що відбулася в неділю, 26-го лютого в українській версії "Шляху."

(Фото: Мозаїка + бл. п. Патріарха Йосифа Сліпого в Катедрі Непорочного Зачаття у Філадельфії, ПА.)

**Дивіться відео з Літургії
за +бл. п. Патріарха
Йосифа Сліпого на
нашому „Blog“**

www.thewayukrainian.blogspot.com

Світлини: ліворуч: о. Андрій Онuferко, о. Іван Дацько, Митрополит Стефан Сорока, о. Іван Демків, о. Мар'ян Процик.

(фото: Т. Сівак)

Філадельфія відзначила 120-у річницю Патріарха Сліпого

Фото з неділі, 26-го лютого, 2012 р.
(Фото: с. Лідія Анна Савка, ЧСВВ)

о. др. Іван Дацько, проповідник, в Катедрі.

Митрополит-Архієпископ Стефан Сорока підчас презентації в катедральному залі.

Присутні в катедральному залі.

Промовці на презентації в катедральному залі.

«День Патріярха 2012» у Філядельфії.

До 120-річчя від дня народження Патріярха Йосифа Сліпого (1892-1984).

Для вірних Української Католицької Церкви рік 2012 є особливим, адже 120 років тому, 17 лютого 1892 року, народився Ісповідник Віри Патріярх Йосиф Сліпий. З метою гідного відзначення цього ювілею, Синод єпископів УГКЦ, котрий відбувся 8—9 лютого цього року, проголосив 2012-й Роком пам'яті Блаженнішого Патріярха Йосифа, стверджуючи, що його постать — «живе втілення долі Української церкви й нашого народу у ХХ ст. Перший крок до відзначення цього ювілею на терені США українська діаспора зробила ще минулого року, коли в приміщенні Дому Товариства українців католиків «Свята Софія» в США (ТСС А) було відкрито Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що його

Світлина: ліворуч: о. Андрій Онуферко, о. Іван Дацько, Митрополит Стефан Сорока, о. Іван Демків, о. Мар'ян Процик.

врочисто освятив Його Блаженство Патріярх Святослав Шевчук під час відвідин Товариства 12 листопада 2011 року. Наступним кроком міжнародного масштабу стало проведення «Дня Патріярха 2012» 25-26

лютого цього року. Святкування «Дня Патріярха» започатковано 2009 року заходами ТСС А в родинному селі Блаженнішого Йосифа Сліпого на Тернопіллі, а 2010 року «День Патріярха» відбувся в Лондоні (Велика Британія). Метою цього заходу є утривалити пам'ять про Патріярха Йосифа та сприяти науковим досліддам його спадщини. Цьогорічну подію зорганізовано заходами Товариства «Свята Софія» в США, Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці (НТШ А),

Філядельфійської Архієпархії Української Католицької Церкви, Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго та Ла Саль Університету.

Ця міжнародна подія складалась із наукової та мемуарної частини. В суботу, 25 лютого, в приміщенні Каплиці Університету Ла Саль відбулась наукова англомовна частина, у якій доповіді виголосили: о. Іван Дацько (Рим, Італія), о. Іван Кащак (Стемфордська Епархія), о. Андрій Онуферко (Оттава, Канада), Карім

(Продовження на ст. 4)

«День Патріярха 2012» у Філядельфії.

(продовження з попередньої сторінки)

Шелкенс (Тилбург, Голляндія), Вільям Тай (Аллентаун, США).

В неділю, 26 лютого, в Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, Високопреосвященний Стефан Сорока, Митрополит-Архієпископ Філядельфійський, відслужив заупокійну Архиєрейську Божественну Літургію за бл. п. Патріярха Йосифа Сліпого, у спів служінні о. Івана Дацька, о. Андрія Онуферка, о. Мар'яна Процика та о. Івана Демкова. У своїй проповіді, о. Іван Дацько, довголітній секретар Патріярха Йосифа, наголосив на багатогранності особи Ісповідника Віри, який був і Пророком для своєї пастви. «Нашим святим обов'язком є не лише пам'ятати про цю історичну постать, але зберегти його насліддя,

його спадщину, його візію нашої Церкви (...) Кожен із нас повинен сказати: дякую Тобі, Патріярше, за Твоє мучеництво, за Твоє терпіння, за Твою спадщину та Заповіт», - наголосив проповідник.

Відтак, в приміщенні катедральної зали відбулася україномовна частина конференції, присвячена спогадам про Блаженнішого Йосифа. Молитвою та вітальним словом до присутніх зустріч відкрив Високопреосвященний Стефан Сорока. Він зокрема зазначив, що «День Патріярха» привертає увагу широкої громадськості до внеску цього безкомпромісного Патріярха і Проповідника до життя нашої Церкви, яку Патріярх Йосиф прагнув бачити живою. Відтак, ведучий програмою Олександр

Лужницький зачитав привіт до учасників конференції, які надійшли від Патріярха Святослава (Шевчука), Блаженнішого Любомира Гузара, Надзвичайного й Повноважного Посла України в США Олександра Моцика, Генерального Консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева. Голова Осередку Праці НТШ в Філядельфії Ярослав Заліпський зачитав привіт від Президента НТШ А Ореста Поповича.

Меморіальну частину розпочав о. др Іван Дацько, Директор Інституту екуменічних студій Українського Католицького Університету (УКУ), голова Релігійного товариства «Свята Софія в Римі», один із найближчих співробітників Патріярха Йосифа Сліпого.

Використовуючи прозорі, о. Дацько поділився із присутніми своїми спогадами про Блаженнішого Йосифа, починаючи із його повернення з заслання. Це був час обрання нового Папи Павла VI та початку Другого Ватиканського Собору, коли обернулася нова сторінка в історії Церкви. Тоді о. Дацько звернувся до Блаженнішого Йосифа із проханням прийняти його під свою юрисдикцію як священника у Львівській Архієпархії й Галицькій Митрополії. Згодом, о. Дацько став особистим Секретарем Патріярха і виконував цю функцію впродовж останніх восьми років життя Йосифа Сліпого. Блаженніший, за словами доповідача, мав колосальний вплив на

(Продовження на ст. 5)

«День Патріярха 2012» у Філядельфії.

(продовження з попередньої сторінки)

українців «у розсіянні сущих», закликаючи: «Народе український, будь собою!» Він був великим Патріотом своєї землі і навіть на чужині створив острівця України перед усім в образі Собору Святої Софії у Римі, посвячення якого звершив Папа Папа Павло VI 27-28 вересня 1969 р. Римський Архієрей подарував українцям мощі св. Климента Папи, які Блаженніший вмурував у престіл Собору. Роки, проведені на службі в Патріярха Йосифа, були для о. Дацька вирішальними у його подальшому служінні.

Сьогодні він є відповідальним за збереження та відновлення Собору Святої Софії. Відвідуючи українські громади на поселеннях, він проповідує спадщину Патріярха Йосифа, несе свідчення невтомности Ісповідника Віри та мучеництва за вірність Римському Престолові.

Всечесніший отець-доктор Андрій Онуферко був свого часу учнем Блаженнішого Йосифа Сліпого під час студій у Римі, де здобув ступінь доктора у царині біблійного богослов'я у Папському Університеті

Світлини: організатори та учасники конференції:

Ліворуч: Альберт Кіпа, о. Мар'ян Процик, Рома Гайда, о. Андрій Онуферко, Леонід Рудницький, Високопреосвященний Стефан Сорока, о. Іван Дацько, Олександр Лужницький, Ярослав Заліпський.

Урбаніяна. Сьогодні він є викладачем Інституту східнохристиянських студій ім. Митрополита Андрея Шептицького Університету св. Павла в Оттаві (Канада), духівником Української Католицької семінарії Святого Духа, деканом Монреальського деканату Торонтської єпархії та Східної Канади. О. Онуферко є експертом у галузях східнохристиянської герменевтики та тлумачення біблійних текстів. У своїх спогадах, доповідач змалював постать Патріярха Йосифа як надзвичайно

вимогливої людини, головно до себе самого. Він детально опрацьовував свої проповіді, регулярно читав Святе Письмо, вдосконалював ся духовно, даючи цією поставою гідний для наслідування приклад для студентів. Проте, попри усю харизматичну велич своєї особи, Блаженніший мав людське обличчя християнина, відзначався почуттям гумору та б е з м е ж н и м патріотизмом. Він вщепив своїм питомцям свідомість українця, с в і д о м і с т ь

приналежності до Східного обряду із його рідним староруським Київським благочестям. Як зазначив о. Онуферко, для Патріярха Йосифа Свята Софія та УКУ були своєрідною амбасадом, клаптиком української землі. Він був «іконою Української Греко-Католицької Церкви, іконою її терпіння й іконою її величі». Як відомо, Блаженніший був передусім науковцем. Він заохочував та допомагав студентам у їхньому бажанні здобувати освіту:

(Продовження на ст. 6)

«День Патріярха 2012» у Філядельфії.

(продовження з попередньої сторінки)

1980-1981 року, за благословенням та за підтримки Патріярха Йосифа, тодішній студент Андрій Онуферко відбув студії в Єрусалимі. Наука була пристрастю життя Йосифа Сліпого. Це о. Онуферко із трепетом відчув, коли в травні 1984 року передав до рук Блаженнішого копію своєї докторської дисертації: «Кращого признання я не міг отримати, ніж та іскра радості та вдовolenня від наукової праці, яку я бачив в його очах». Підсумовуючи, доповідач висловився про час, проведений разом із Патріярхом Йосифом, словами апостола Петра, зверненими до Христа на горі Тавор: «Господи, добре нам тут бути!» (Мт. 17:4).

Всечесніший о. Мар'ян Процик рівнож належав до

студентського грона вихованців Блаженнішого Йосифа. Сьогодні він є парохом Української Католицької Церкви св. Миколая в Боффало, НЙ, деканом Боффалівського деканату Стемфордської єпархії та Духовником Ліги Українців Католиків в США. Студії відбув у Сараєво (Боснія) і Римі (Італія). Єрейські свячення отримав з рук Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого 21 листопада 1980 року на Студіоні, в Кастельгандольфо біля Риму. 5 років перебування з Ісповідником Віри утвердила о. Процика у вірі, а його слова «Пізнай себе, буде з тебе» глибоко врізалися «у мою пам'ять, провадили і дальше провадять мене». Доповідач говорив про духовні

науки та настанови, які Блаженніший давав своїм студентам і які стали своєрідним дороговказом для багатьох із них, у тому числі – для о. Процика: «великого бажати, щоб велике осягнути», не боятися перешкод (недарма на гербі Патріярха було написано: *Per aspera ad astra* – Через терни до зірок), робити «добро незалежно, чи хтось відплатиться вам за це, чи ні, і в який спосіб відплатиться», «не засуджувати інших», «не навчати нічого, якщо не з переконанням», «не хвалитися здобутим, немов це моя заслуга, знаючи, що все приходить від Господа, і ласка і можливість і сила», «зрозуміти, що я безсильний, але що сила в Господі», слід бути наверненим фарисеєм і

розкаяним митарем в одній особі, бо тільки в такій формі їх можна наслідувати. Блаженніший нагадував своїм студентам, що «наша Церква потребує святих і національно свідомих священників», які були б готовими до переслідування, «бо ніколи не знати, коли доведеться засвідчити нам приналежність до Христа». Для доповідача та його товаришів Патріярх Йосиф був «світлим прикладом як ставитися до терпіння, як його приймати, і як доходити до перемоги. Все тяжке, що приходить на нас, є допуст Божий, щоб ми загартувалися, стали сильнішими». Він умів визнати помилки і якщо потрібно, змінити свою думку. Підсумовуючи, о. Процик зазначив, що «Блаженніший навчив мене, як залишитися спокійним у кожній ситуації. Все минає, і труднощі минуть, і випробування. Важне щоб пізнати себе, щоб великого бажати, не забуваючи при тім на молитву, бо, як то нам дуже часто благопокійний Патріярх пригадував: «Мої Дорогі!

(Продовження на ст. 7)

«День Патріярха 2012» у Філядельфії.

(продовження з попередньої сторінки)

Пам'ятайте: Без Бога ані до порога».

Академік Леонід Рудницький добре відомий не лише українцям в США, але й далеко поза їх межами. Професор-емерит Університету Ла Саль, професор українстики при Пенсильванському Університету, професор Українського Вільного Університету в Мюнхені (Німеччина), Президент Світової Ради НТШ, він поділився із присутніми декількома моментами перебування із Патріярхом Йосифом, якому він завдячує дар віри та духовости. Опинившись свого часу у ролі непроханого свідка особистої молитви-розмови

Блаженнішого із Богом, Л. Рудницький мав нагоду відчуту глибину духовости Ісповідника Віри, яка дала йому натхнення стати свого роду «воїном Патріярха», втілюючи його ідеї в життя головно як відданий Голова Товариства «Свята Софія» в США та член Патріярхального Товариства. За словами доповідача, «Блаженніший вилікував нас від комплексу меншовартости і сьогодні не повинно бути жодного українця, котрий би цурався своєї спадщини».

Підсумовуючи висліди конференції, Олександр Лужницький зазначив, що кожен із доповідачів «має дещо з нашого Патріярха» і

намагається у свій спосіб продовжувати його місію у сучасному світі. Подібно, Товариство «Свята Софія», що його заснував 1974 року Блаженніший Йосиф, плекає любов Патріярха до науки та зберігає відданість його ідеям.

Від імени Патріярхального Товариства слова подяки організаторам конференції висловила Голова Рома Гайда, яка принагідно ознайомила присутніх з історією та діяльністю журналу «Патріярхат», що його започаткував Блаженніший Йосиф Сліпий. Представник Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго (УКОФ) Марта Коломоець розповіла про головну місію УКОФ: підтримувати розвій Українського Католицького Університету, заснованого 1963 року зусиллями Патріярха Йосифа. На завершення, академік Л. Рудницький висловив подяку усім організаторам та учасникам «Дня Патріярха 2012», звернувшись до Високопреосвященного Стефана Сороки із пропозицією сприяти

поширенню ідеї організації відзначення 50-ліття звільнення з неволі Ісповідника Віри Йосифа Сліпого наступного, 2013 року у Гроттаферрата (Італія). У день народження Блаженнішого Любомира Гузара, який випав саме у день конфрєнеції, присутні привітали його заочно гучним многоліттям.

«День Патріярха 2012» відбувся за підтримки Товариства «Свята Софія» в США, Нукового Товариства ім. Шевченка в США, Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго, Української Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Філядельфії та Фундації Володимира Рака в США.

**Прес-служба
Товариства «Свята
Софія»**

Митрополит Стефан Сорока

Shroud of Turin

*Authentic Replica Sanctioned by the Vatican
at*

*St. Nicholas Ukrainian
Catholic Church*

*217 President Street
Passaic, NJ 07055*

March 3 – 17, 2012

Weekdays - Open Viewing

**12:00 noon – 3:00 pm &
5:00 pm – 8:00 pm**

Special evening prayer services daily

Saturdays - Open Viewing

**1:00 pm – 3:00 pm &
6:00 pm – 8:00 pm**

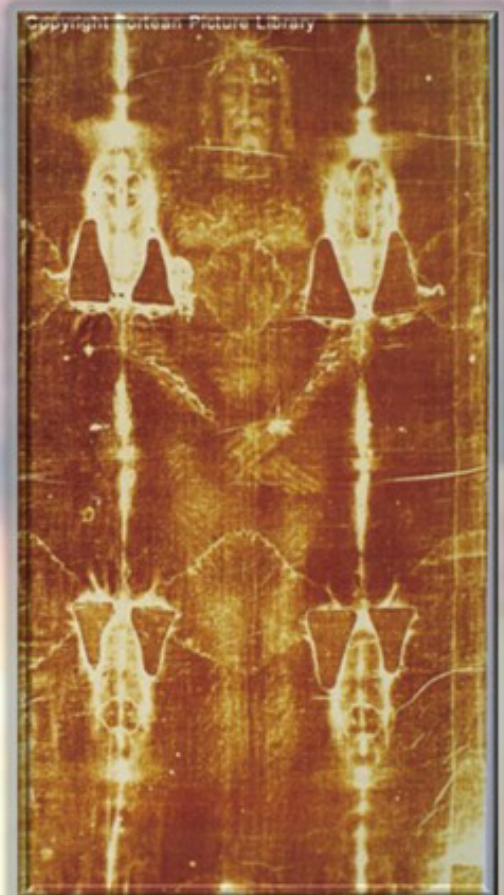
Sundays - Open Viewing

1:00 pm – 3:00 pm

For more information visit our website:

www.StNicholasUCC.org

**To arrange for group tours contact
Parish Office: (973) 471-9727 or
Email: StNicholasUCC@gmail.com**

Pictures from Ascension Manor's Final Endorsement Loan Closing at the Philadelphia HUD office on February 14, 2012

Monsignor Waslo signing (Loan) Closing Documents on behalf of Ascension Manor, Inc.

(Pictured) Owner's attorney **Heather Swan** from law firm Carney, Kelehan, Bresler, Bennett & Scherr LLP, and **Monsignor Peter Waslo**.

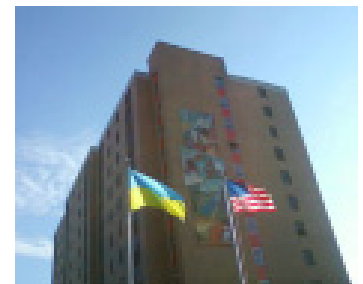
Philadelphia HUD legal team finalizes (Loan) Closing Documents with Owner's Counsel HUD Attorney **William Edwards**, HUD Attorney Advisor **Andrea Durham**, and Owner's attorney **Heather Swan**.

**Post Closing Picture taken in
HUD's Executive Conference Room**

Monsignor Peter Waslo, HUD Chief of Production **Michael Perretta**, HUD Director of Project Management **Rodell Burton**, HUD Multifamily Hub Director **Encarnacion "Connie" Loukatos**, Owner's Representative (from The Michaels Organization) **Bill Gorodetzer**.

Дім
„Вознесіння”
знаходиться
один блок від
Катедри.

Ascension Manor
911 N. Franklin Street
Philadelphia, PA 19123
215-922-1116
Equal Housing Opportunity

Saint Michael Ukrainian Catholic Church

45 South Second Street Frackville, Pennsylvania 17931-1629
570-874-1101 Fax: 570-874-0448 e-mail: IBAH@aol.com

February 29, 2012

FROM: Rev. John M. Fields
RE: Pysanky (decorated Ukrainian Easter egg) Workshop Scheduled at St. Michael's Church

FRACKVILLE, PA. —St. Michael Ukrainian Catholic Church, West Oak Street (Route 61) will sponsor a two session workshop on the Ukrainian folk art of decorating Easter eggs, known as pysanky. The sessions will be held on Sunday, March 18 and Monday, March 19 from 6 p.m. to 8 p.m. in the parish social hall.

All participants must be at least 12 years of age. Workshop registration fee is \$20.00 per person, which includes the two sessions of the workshop and writing instruments, dyes, candle and eggs.

Since each two-day workshop is limited to 25 participants to provide maximum individual instruction, those interested should register as soon as possible.

The art of pysanky utilizes a batik method of decorating the eggs. The process is simple, but requires a steady hand. The egg designs are drawn with beeswax by use of a stylus (kistka) on the egg. The egg is then dipped in the dyes, beginning with the lightest colors, usually yellow. Additional designs are then drawn with wax on the egg and it is dipped in a darker color, such as orange or red. The process is repeated several times. By the time of the last dipping, the egg is completely covered with beeswax. When the wax is removed over a candle with a soft cloth, the once white egg, emerges from under the wax with the beauty of the intricate geometric designs in a rainbow of color that is now a Ukrainian pysanky--the decorated Easter egg.

All are invited to learn this traditional Ukrainian Easter Egg decorating folk art.

To register or for more information phone 570-874-3777.

SISTERS OF SAINT BASIL THE GREAT
Come and See Weekend
March 16-18, 2012

The Sisters of Saint Basil are planning a “Come and See” weekend on March 16-18, 2012 at the Basilian Sisters Motherhouse in Jenkintown, PA. Come and visit. You are welcome to spend some time with the Sisters in prayer, community and ministry. Get to know who we are and what we do to build up the kingdom of God.

Let us know if you are coming by March 12, 2012

Call, e-mail, or write us at

710 Fox Chase Road, Fox Chase Manor, PA 19046

Or

Sister Ann (412.260.1607—srannl@aol.com)

Sister Joann (215.379.3998—vickis@stbasils.com)

Престіл у Святилищі з запрестольною іконою Воскресіння. Українська Католицька Церква Святого Володимира, Scranton , PA

Можливо, ви відчуваєте, що Бог кличе вас служити Його Церкві?

Якби Ви бажали поговорити про Боже покликання у вашому житті, не вагайтеся контактуватися з:

Отцем Павлом Макаром
Керівником комісії у справах покликань
Української Католицької Архиепархії Філадельфії
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123 – 2097

Тел.: 1 – 215 – 627 – 0143
Факс: 1 – 215 – 627 – 0377

E-mail: ukrvocations@catholic.org

На Стороні Сумління

Необхідно засвоїти урок з минулих протистоянь, особливо стосовно дебатів, які продовжуються, щодо пункту сумління в законі „Захист Пацієнта і Акт Охорони Здоров'я”. Хоча нещодавно президент Обама проголосив зміну щодо пункту сумління, минулі дебати з цього питання були дуже повчальними, особливо стосовно ролі сумління в нашому повсякденному житті.

Якщо ми, як практикуючі християни – католики, вірні нашому віровченню, якщо ми дійсно православні в наших поглядах (я маю на увазі православні в дійсному розумінні грецького слова “правдиво вірити”), щоб чинити правильно, ми повинні слідувати за своїм сумлінням. Це не просто включає протест проти несправедливого законодавства, як наприклад те, що було подано в законі „Захист Пацієнта і Акт Охорони Здоров'я”, але ми також повинні користуватися своїм сумлінням у всьому, що ми робимо в житті. Наша сама віра в Бога буквально формує нас у різновид особи – ідеально, особу чесноти, яка вчинить правильно, хоча роблячи правильно, може бути інколи болючим. Людина ніколи не може приймати рішення лише на основі фактів – ми не комп'ютери без душі, які діють за дорученням господаря. Сумління є Божий дар, який по – справжньому робить нас чужими людьми, які можуть приймати правдиво інформовані рішення.

Частина нашого покликання, як християн, незалежно від того, чи ви – священник, диякон, монах чи монахиня, або світська особа, ми покликані до того, щоб дозволити Богові і Церкві сформувати наше сумління. Після того, як наше сумління належним чином сформоване, ми покликані використовувати його. Якщо ми не захищатимемо нашого права слухати голосу своєї совісті, ми не станемо нічим більшим, ніж безглузда вівця. Ніколи забувайте використовувати дари, які дав вам Бог і покликав вас ними користуватися, щоб ви не віддали їх комусь, хто не хоче, щоб ви їх мали взагалі.

о. Павло Макар

Приходьте і знайомтеся з вашими священниками і богопосвяченими чоловіками й жінками!

о. Василь Сивінський

Українська Католицька Церква Св. Михаїла, Baltimore, MD, і Українська Католицька Церква Свв. Петра і Павла, Curtis Bay, MD

Пастирське послання Блаженнішого Святослава до вірних Української Греко-Католицької Церкви на Великий піст

«Покайтесь, бо Небесне Царство близько!»
Мт. 4, 17

Дорогі у Христі!

Цими словами нашого Божественного Спасителя закликає сьогодні Христова Церква кожного з нас розпочати благословенний час Великого посту. Назва цього посту – «Великий» – не випадкова: вона зумовлена тими Божими дарами і плодами для нашого духовного життя, які можемо здобути в цей час, якщо гідно його проживемо. Велич цього часу визначається також глибиною духовної переміни нашої особи і нашого життя, яка буде наслідком зустрічі з милосердним і люблячим Небесним Отцем.

Тож як гідно прожити цей період, щоб перемінити і збагатити своє життя? Передусім, дорогі в Христі, потрібно пам'ятати, що дотримуватися посту не означає лише обмежити себе в їжі та розвагах. Постити – це насамперед стримуватися від гріха, від злих звичок і пристрастей. Це також відкинення байдужості, злих помислів та егоїзму. Великий піст – це запрошення, скероване до кожного з нас, зраних гріхами, обтяжених немочами та виснажених щоденними клопотами, кинутися в Господні обійми.

Святі отці та духовні вчителі Церкви, закликаючи християн гідно прожити піст, називали його часом духовного пробудження і оновлення людини, порівнювали з духовною весною, під час якої в наших душах пробуджується божественне життя: «...Коли закінчується зима і починаємо зближатися до весняного тепла, тоді мореплавець знову виводить свій човен у море, вояк чистить зброю та тренує свого коня до боротьби, селянин вигострює свій реманент, а подорожній, відчувши приплив сил, підперезується та пускається в дорогу... Подібно і ми в цей час приходу духовної весни налаштуймо свою духовну зброю, як солдати, нагострімо своє знаряддя, як землероби, та, як справжні керманічі, берімо в руки човен свого духу, щоб бути готовими вистояти перед навалами хвиль безглузких пристрастей, та, як паломники, що прямують до небесної батьківщини, розпочинаймо звершення духовної мандрівки» (св. Іван Золотоустий, Слово до антіохійського люду, 3).

Великий піст є особливим часом покаяння та покути. Подібно як в природі звичною ознакою початку весни є пробудження всього створіння до нового життя, так людська душа через покаяння та покуту оживає і, будучи зігрітою теплом Божого милосердя та любові, визволяється від змертвілого заціпеніння і видає паростки нового життя у Святому Дусі. Хто щиро визнає свої провини у святому таїнстві Покаяння, той відчує благодатну дію тепла Божої любові, яке оживляє. І подібно як весна перемагає зиму, так і сила Господнього прощення перемагає в нас страх, неміч і зневіру, доводячи, що Божественна любов сильніша за наш гріх і що немає такої сили зла, яка б змогла протистояти спасенному милосердю Небесного Отця. Ось чому в покайному пориві пророк Давид співає Господеві: «Хай твоє милосердя зійде на мене, і я буду жити, бо закон твій – моя вірада» (Пс. 117, 77). Відроджена покайням і покутою та поєднана з Господом у Святому Причастті віруюча людина розквітає Божою красою праведного життя та стає носієм надії для свого оточення і для всього суспільства. Бо так як гріх має руйнівний вплив не лише на грішника, а й на все його оточення, – навернення і покаяння приносить зцілення наших відносин із Богом, ближніми і всім створінням.

(Продовження на ст. 14)

Пастирське послання Блаженнішого Святослава до вірних Української Греко-Католицької Церкви на Великий піст

(продовження з попередньої сторінки)

Великий піст – це час інтенсивної молитви. Відмовляючись у цей період від розваг, ми одночасно маємо більше уваги присвячувати спілкуванню з Богом: через участь у великопісних Богослужіннях у храмі, а також через тривалішу та більш ревну молитву в родинному колі й на самоті. Не можна оминати увагою практики, яка нещодавно була запроваджена в усій нашій Церкві – читання Божого Слова. Щодня вірні, чи то на самоті, чи в сім'ї, або ж зібрані в молитовні групи при парафії, читають, роздумують та моляться уривками Священного Писання. Так Боже Слово стає для нас духовною поживою і пригадує нам, що «не самим хлібом живе людина, але кожним Словом, яке виходить з уст Божих» (пор. Мт. 4, 4). Гаряче поручаю продовжувати й поширювати цю побожну практику. А для тих, хто ще не почав цього робити, нехай Великий піст стане нагодою почати пізнавати Боже Слово і щоразу більше ним жити.

Необхідною умовою великопісної духовної мандрівки є також діла милосердя. Господь устами пророка Ісаї скеровує до всіх нас особливий заклик, показуючи, в чому полягає справжній піст: «Ось піст, який я люблю: з голодним своїм хлібом поділитись, увести до хати бідних, безпритульних, побачивши нагого, вдягнути його, від брата свого не ховатися» (Іс. 58, 7). Подібно як у природі поява навесні свіжих зелених пагонів виявляє, що рослина є живою, так християнська милостиня є ознакою духовного пробудження людини, її відкритості до Бога і ближнього та переконливим свідченням живої віри, «чинної любов'ю» (пор. Гал. 5, 6). До милостині покликані всі християни, незалежно від достатку чи матеріальної спроможності. Святий Папа Лев Великий навчає, що «ніщо не може перешкодити нам у нашій добротності, якою сповняємо покликання любити Бога та ближнього... Не лише багаті та заможні можуть творити діла милосердя в стосунку до свого ближнього, а й ті, що є бідними та з обмеженими ресурсами... Милостиня перетворює нерівність у земних благах на рівність в отриманні дарів небесних» (Слово на Чотиридесятницю, 6, 1-2).

Дорогі в Христі! Час Великого посту відкриває нам шлях до неба. Ступімо на нього в душі покаяння, молитви та милостині. Разом пройдемо його, зростаючи в благодаті Святого Духа. Нагадую вам про обов'язок приступити в цей благословенний час до святих таїнств Сповіді та Причастя. Нехай Великий піст дарує нам оновлення духовного життя, пробудження християнської ревності та любові до Бога й ближнього у наших парафіяльних спільнотах та монаших обителях. Благаю в нашого Отця, який «хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини» (1 Тм. 2, 4), аби пригорнув усіх вас до свого милосердного батьківського серця та, простивши ваші провини, силою Святого Духа вчинив вас причасниками слави воскресіння Його Божественного Сина.

Благословення Господнє на вас!

† СВЯТОСЛАВ

*Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у Сиропусну суботу, 25 лютого 2012 року Божого*

29th Annual PYSANKA WORKSHOP

& EASTER BAZAAR

Sunday, March 25th, 2012

PYSANKA WORKSHOP: 2 pm - 5 pm (registration 1-2 pm)

Learn to decorate Easter Eggs the traditional Ukrainian way. Detailed A/V presentation, personalized instruction, materials & supplies included.

Workshop Fee: Adults: \$20 | Children under 12: \$12

BUFFET LUNCHEON "Traditional Ukrainian": 11 a.m. until the food is gone.

EASTER BAZAAR: 12 noon - 4 pm. Many vendors --Traditional Ukrainian arts and crafts, pysanka kits, how-to books, videos, traditional foods & baked goods, smoked meats: kovbasa (smoked sausage), kabanos, bochok (rib bacon), pashtet (liver pate), poliadvysia (lean Canadian bacon).

UKRAINIAN CATHOLIC NATIONAL SHRINE

4250 Harewood Road, NE, Washington, DC 20017

(across from the Catholic University of America)

<http://www.ucns-holyfamily.org> or call Parish (202) 526-3737

Nearest Metro Station: Brookland/CUA on the Red Line

A Parish Comes to Life

Nestled atop a high mountain in the North Eastern Anthracite region of Pennsylvania stands Protection of the Most Holy Mother of God (Saint Mary's) Ukrainian Greek Catholic Church in **McAdoo, PA.**

Founded in 1891, it is one of the oldest Ukrainian Greek Catholic Church communities in America. The past four years have been very exciting times for St. Mary's, as they have been times of great growth and change. Under the shepherding and watchful eye of the Pastor, The Very Reverend Father James Melnic, St. Mary's embarked upon a major project of rebirth and new life both spiritually and physically. Father James leads the faithful in celebrating Faith, worship, and renewing a sense of community with the teachings of Christ as its guide. He also initiated several projects of building

restoration, which primarily included the restoration of the church's domes.

Four years ago, the beloved Pastor, Fr. James, assumed pastorate of this little mountain congregation. The challenges were great, but they were not insurmountable. The obstacles at times became great, yet somehow God provided His helping hand and sufficient grace for the congregation to renew its spiritual and temporal life. Additionally, an intensive program of religious education for both children and adults was initiated. And although attention was also given to the needs of the physical structure of St. Mary's church building, we are more than a building, and a true church means people, members of the family of Christ.

Time and the elements have not been

kind to the church building, and after 104 years of wind, rain, heat, and cold, the need for repair was especially notable in the condition of St. Mary's domes and crosses. The formerly brilliant baroque style domes seemed to call out for help. Father James and the parishioners responded by instituting the "Save the Domes" annual 3-Day parish Homecoming Picnic. The project generated much prayer, enthusiasm, and spirit among the faithful. Certainly working together for a common goal after over 40 years since the last parish picnic presented many challenges and a complete learning curve. The parishioners rose and met the challenge.

Some other improvements blossomed almost in a chain of events. The men of the parish finished the processional sidewalk circling the

church which lay incomplete for some time. This is so important for the Services and Processions of Good Friday, Pascha, Dormition Vespers and other liturgical processions. The dedicated ladies and men of the parish rolled up their sleeves to raise funds by preparing both ethnic and non-ethnic foods for sale to the townsfolk. Artifacts such as the main chandelier, Processional Cross, and Rapidia were purchased from the former St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Mahanoy City, PA. Each of these objects were refurbished and installed through the generosity of various donors from within and outside of the parish.

After a thorough search of various contractors, and almost by the hand of God, Mr. Richard DeStefano, a Greek Catholic contractor from

(continued on next page)

Msgr. James Melnic

A Parish Comes to Life

(continued from previous page)

Freeland, PA, agreed to take on our project to "Save the Domes". During the excitement and bustle of this last year's Fourth Annual Home Coming Picnic, the massive scaffolding rose up and encompassed the church

so the work could begin. Working eagerly during the parish picnic, just seeing the scaffolding and progress generated more interest and spirit now that all could see progress as the golden domes were slowly glittering brilliantly

in the day's sunlight, pointing all to heaven, and giving God praise once again. We now continue to raise money to complete the

project's cost. Other improvements include the remodeling and re-tiling of the church's two sacristies and vestibule, along with the installation of Holy icons on the vestibule wall.

Catholic Church in Hazleton, PA or by emailing him at stmarysmcadoo@aol.com.

Please enjoy the various stages of progress as documented in the photos as we, "Save the Domes"

If you wish to contribute to this project, you may do so by contacting Msgr. James Melnic at St. Michael Ukrainian Greek

Praise God, and God bless you!

Meatless Meal for LENT **BAKED HADDOCK FISH DINNER**

Sponsored by
Ss. Cyril & Methodius Ukrainian Catholic Church
Olyphant, Pa.

FRIDAY MARCH 30, 2012
5:00 – 7:00 p.m

At the **REGAL ROOM (Ballroom entrance)**
216 Lackawanna Avenue
Olyphant, Pa.

Sit Down or Take Out!!
\$10.00 per ticket/dinner
Baked haddock, potato, vegetable, cole slaw, roll
and dessert

Call 570-489-4348 for Reservations

Deadline for Tickets is
Monday, March 26, 2012

Ukrainian/Slovak - Meatless Meal for LENT **PAGASH SALE**

Sponsored by
Ss. Cyril & Methodius Ukrainian Catholic Church,
Olyphant, Pa

Sunday March 18, 2012 and
Sunday March 25, 2012

\$12.00 per tray (Please specify: onions or
no-onions)

Ss. Cyril & Methodius Parish Hall
207 River Street, Olyphant,

Pick up 10:00 a.m. to 1:00 p.m. on Sunday

For RESERVATIONS Call 570-489-2476 or
570-876-1008

Deadline is March 14, 2012

Сьома Божа заповідь, пояснення якої розпочинаємо, наказує: „Не кради“. Цими словами забороняється нанесення несправедливим способом шкоди власності ближнього. Що таке власність? Під власністю розуміємо будь-яку річ - гроші, землю, дім і т. п. , яка належить тільки нам, і то в такий спосіб, що ніхто інший не має до цієї речі жодного права; тобто ми є повноправними власниками тієї речі і можемо нею в будь-який спосіб розпоряджатися. Право власності можна набути в різний спосіб – купівлею, заслугою, успадкуванням і даровизною, справедливою угодою та ін.

Властиво цілий світ і все, що в ньому є, належить творцеві світу – Господеві Богові, людина є тільки користувачем своїх дочасних дібр. Після сотворення наших прародичів, Бог дав їм право вживати земних дібр для їхнього тілесного утримання. Так говорить нам Святе Письмо Старого Заповіту: *„І благословив їх Бог і сказав їм: „Будьте плідні й множтеся і наповняйте землю та підпорядкуйте її собі; пануйте над рибою морською, над птаством небесним і над усяким звірем, що рухається по землі“ (Буття 1, 28).* Але через первородний гріх те право власності змінилося. Люди повинні серед трудів і терпінь, в поті свого лица дбати про свій щоденний хліб та утримання свого життя. Так повстала приватна або особиста власність – хто скільки працював або заслужив, стільки мав. Отже, чим старанніше людина працювала, тим більше вона могла доробитися; лінивіші відповідно мали менше власності.

Приватна власність, після упадку прародичів у гріх, є означений Божою волею та його святими законами порядок посідання. Ось чому говоримо: „Власність це свята річ“, а Божа заповідь наказує нам не красти. В книзі Виходу, в 22-ій главі говориться про різні суворі закони проти злодіїв і тих, які порушують право власності, і возноситься похвала суддям, які зі строгою справедливістю вирішують право власності. Там також говориться про закони, які зобов'язують багатих дбати про бідних. Христова наука, наша свята релігія не тільки це підтвердила, але також і удосконалила. Божественний Спаситель передусім убогих називає своїми братами.

Здоровий глузд говорить нам, що власність є просто необхідною, хоча б з причини людської немочі, тому що без неї не було б ніякого порядку та справедливості серед людства. Адже кожний вибирав би для себе легшу роботу, а тяжчу звалював би на плечі інших. Хто хотів би виконувати брудну роботу і взагалі служити? Отже, здобуття права власності та поділ праці є безумовно необхідними. Без приватної власності не було б також спокою між людьми. Коли рідні не можуть погодитися між собою підчас розподілу спадщини, коли мешканці одного дому сперечаються, як поділитися водою з одного джерела, можна собі уявити, яка суперечка настала б між людьми, коли б усі мали спільну працю і власність та повинні були б безперестанку ділитися між собою! Цілком логічно, що власність це бажаний Богом порядок, з Його волі не всі мають її в однаковій мірі, а всі працюють немов годинниковий механізм, щоб між людьми панували порядок і мир.

Релігія є середником спасіння людського суспільства проти різних чинників, які руйнують всякий порядок. Вона навчає нас, що всі ми, убогі і багаті, є дітьми Бога, Предвічного Отця. Наша релігія спонукає багатих вживати своїх засобів до помочі ділами християнської любові своїм убогим братам і сестрам, щоб таким чином збирати собі заслуги для вічного життя, як каже Спаситель: *„Придбайте собі друзів мамоною неправую, щоб коли її не стане, вас прийняли в намети вічні“ (Лк 16, 9).* Необхідно також, щоб убога людина без заздрості зносила свою вбогість в християнській терпеливості та покорі, втішаючись думкою: „Бог вибрав для мене вбогість; вона буде найкориснішою для спасіння моєї душі“. *„Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне“ (Мт. 5, 3).*

Поганин Аристид, який по причині своєї суворої праведності одержав прізвисько праведника, відповів на питання: „Що таке праведність?“ таким чином: „Нічого не бажати, що не наше“. Так сказав поганин! Поганський намісник Пліній в листі до цісаря Трояна про перших християн писав так: „Вони зобов'язуються повздержуватися від всякого злочину, ніколи не допускатися злодійства, віроломності або кривоприсяги, ніколи не ламати слова та ніколи не затаювати складеного в них добра“. Яке гарне свідоцтво! Яким засоромлюючим є воно для багатьох, для яких власність ближнього часто стає нагодою до гріха! Під тим оглядом завжди стараймося мати чисту совість та шанувати власність нашого ближнього.

United States Conference of Catholic Bishops

3211 FOURTH STREET NE • WASHINGTON DC 20017-1194 • 202-541-3103 • FAX 202-541-3166

BULLETIN INSERT

Sweeping HHS Mandate Stands, Violating Conscience Rights and Religious Liberty Congress Must Act to Fix the Problem

On January 20, the U.S. Department of Health and Human Services (HHS) reaffirmed a rule that virtually all private health care plans must cover sterilization, abortifacients, and contraception. The exemption provided for "religious employers" was so narrow that it failed to cover the vast majority of faith-based organizations—including Catholic hospitals, universities, and charities—that help millions every year. Ironically, not even Jesus and his disciples would have qualified for the exemption, because it excludes those who mainly serve people of another faith.

On February 10, the Obama Administration made this rule final "without change"; delayed enforcement for a year against religious nonprofits that were still not exempted (our charities, hospitals, and colleges); and promised to develop more regulations to "accommodate" them by the end of that additional year. But, as explained below, that promised "accommodation" still forces them to pay for "services" that violate their religious convictions.

The original rule that violated our religious liberty so severely has not been changed, but finalized.

After touting meaningful changes in the mandate, HHS instead finalized the original rule that was first issued in August 2011 "without change." So the offensive definition of "religious employer"—which excludes our charities, hospitals, and colleges because they serve people of other faiths—is still in place, and those institutions are still subject to the mandate.

HHS has promised some kind of "accommodation," but only after the election.

HHS said it would take an additional year to develop more regulations to "accommodate" religiously-affiliated charities, schools, and hospitals that still fall outside the "religious employer" exemption. The impact of these additional rules will not be felt until after the election, the only point of public accountability for the Executive Branch. This eliminates an important incentive for HHS to provide the best protection for religious liberty

The promised "accommodation"—even at its best—would still force our institutions to violate their beliefs.

Under the proposed "accommodation," if an employee of these religious institutions wants coverage of contraception or sterilization directly from the insurer, the objecting employer is still forced to pay for it as a part of the employer's insurance plan. Since there is no other source, the funds to pay for that coverage must come from the premiums of the employer and fellow employees, even those who object in conscience.

There is no exemption for objecting insurers, secular employers, for-profit religious employers, or individuals.

The U.S. bishops defend religious liberty for all, and so have repeatedly identified all the stakeholders in the process whose religious freedom is threatened by the mandate—all employers, insurers, and individuals, not just religious employers. Now, all insurers, including self-insurers, must provide the coverage to any employee who wants it. In turn, all individuals who pay premiums have no escape from subsidizing that coverage. And only employers that are both non-profit and religious may qualify for the limited "accommodation."

We urgently need legislation to correct the mandate's threats to religious liberty and conscience rights. The Respect for Rights of Conscience Act has been introduced in Congress (H.R. 1179, S. 1467) to ensure that those who participate in the market for health insurance "retain the right to provide, purchase, or enroll in health coverage that is consistent with their religious beliefs and moral convictions."

ACTION: Contact your U.S. Representative by e-mail, phone, or FAX letter:

- Call the U.S. Capitol switchboard at: 202-224-3121, or call your Members' local offices.
- Send your email to Congress through www.usccb.org/conscience.
- Additional contact info can be found on Members' web sites at: www.house.gov and www.senate.gov.

MESSAGE: "Please co-sponsor and support the Respect for Rights of Conscience Act (H.R. 1179, S. 1467). The Obama administration's decision to mandate coverage of sterilization and contraceptives, including drugs that can cause an abortion, makes passage of this measure especially urgent. Please ensure that the religious liberty and conscience rights of all participants in our nation's health care system are respected."

WHEN: Now is the time to build co-sponsors and support. Please act today! Thanks!

Information from St. Vladimir's in Scranton, PA

March 12 - March 16th

The 2012 Scranton Eastern Catholic Churches Lenten Mission

Father Jerome is a Byzantine Franciscan from Holy Dormition Friary in Sybertsville, Pennsylvania and received his seminary training at SS Cyril & Methodius Byzantine Catholic Seminary in Pittsburgh. A teacher before joining the Franciscans, Fr. Jerome was ordained in 2008 and has preached and taught in parishes across the United States.

Presented by Rev. Jerome Wolbert, OFM

Mission Theme: St. Paul calls the Church “the Body of Christ.” Jesus calls us “friends” who know what he is about. What does this mean for us who strive to live as Christians? Father Jerome will explore some of dimensions of our life together and personally as members of the Body of Christ.

Monday, March 12: **“Lenten Vespers”** St. Joseph Melkite Greek Catholic Church, 130 St. Francis Cabrini Ave., Scranton. **Christ’s Eyes and Ears.** *The Lord hears the cry of the poor* (Psalm 34:7) Seeing as He sees; hearing as He hears.

Tuesday, March 13: **“Divine Liturgy”** [Concelebrants welcomed] St. Ann Maronite Catholic Church, 1320 Price St., Scranton. **Christ’s Prayer.** *Lord, teach us to pray* (Luke 11:1). More than what we ask for, we learn to pray as Christ.

Wednesday, March 14: **“Lenten Prayer Service”** St. John Ruthenian Catholic Church, 310 Broadway, Scranton. **Christ’s Hands.** *Jesus stretched out his hand and touched him* (Luke: 5:13). Bringing healing to a hurt and broken world.

Thursday, March 15: **“Akathist of the Passion”** St. Vladimir Ukrainian Catholic Church, 430 N. Seventh Ave., Scranton. **Christ’s Suffering Body.** *My God, my God, why have you forsaken me?* (Mark 15:34). Why suffering?

Friday, March 16: **“Liturgy of the Presanctified”** St. Mary Ruthenian Catholic Church, 310 Mifflin Ave., Scranton. **Christ’s Presence.** *I am with you always, until the end of the age* (Matthew 28:20). How are neighbors can hear the best preaching.

All Mission Services begin at 6:30pm with homily/presentation. The Sacramental Mystery of Forgiveness (Confessions) begins at 6pm. After each service, everyone is invited to remain for refreshments and discussion on the topic of the evening.

Друга Неділя Великого Посту

Коли ж по кількох днях Ісус повернувся до Капернауму, чутка пішла, що він у домі. І там зібралася стільки народу, що не було більш місця, навіть перед дверима; а він промовляв до них словом. І от прийшли до нього, несучи розслабленого; несли його четверо. А що із-за народу не могли донести до нього, розкрили стелю над місцем, де він був, й отвором спустили ліжко, на якому лежав розслаблений. Ісус, уздрівши їхню віру, до розслабленого й каже: «Сину, відпускаються тобі твої гріхи.» А були й деякі книжники, що сиділи там та міркували собі: «І як може цей так говорити? Він богохульствує! Хто може прощати гріхи, крім одного лише Бога?» Ісус же, вмить збагнувши духом, що вони таке собі думають, до них і каже: «Чого таке ось намислюєте у ваших серцях? Що легше - сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, а чи сказати: Встань, візьми твоє ліжко й ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати, - мовить до розслабленого:

Кажу тобі: Встань, візьми твоє ліжко і йди до свого дому.» Устав той - і зараз же, взявши ліжко, вийшов на очу всіх; тож чудувалися всі, хвалили Бога й мовляли: «Ніколи ми такого не бачили!» (Мк. 2, 1-12)

В сьогоднішньому Євангелії ми почули, як четверо людей принесли хворого до Ісуса Христа. Не сказано, хто були ці четверо: родина чи добрі люди, котрі бажали допомогти розслабленому. Він не міг ходити, напевно, терпів якісь тяжкі болі, потребував інших, щоб допомогли йому перенестися з місця на місце. Мабуть, він бажав бути здоровим, можливо, відвідав не одного лікаря, побував у різних місцях, щобвилікуватися, але його зусилля та поміч рідних не приносили бажаного результату. Коли він появився несподівано перед Ісусом, той, побачивши «їхню віру», здається, не тільки віру тих, хто ніс його, але також віру принесеного, звернувся до хворого словами: «Сину, відпускаються тобі твої гріхи». Ісус Христос бачить глибшу проблему цієї хвороби, а саме – гріхи душі, котрі знищили здоров'я тіла. І хоч для Спасителя було однаково сказати: «встань... і ходи», чи «відпускаються тобі гріхи», але важнішим для Спасителя є оздоровити душу аніж тіло, тому потрібно було почути хворому та присутнім, що його гріхи відпущені. Бо, хіба ж це радість, пишатися добрим здоров'ям тіла, а носити в ньому поранену гріхами хвору душу?! Людина не має такої влади над тілом і душею, яку має Господь Бог. Люди, звичайно, звертають більшу увагу на зовнішній вигляд, турбуються більше про здоров'я тіла, а Богові, насамперед, йдеться про нашу душу, про її щастя дочасне і вічне. Ісус Христос бажав, щоб людина мала здорову і душу і тіло. Він уболівав над людською недугою, не робить хворому закидів за його гріхи, а називає його «сином» ще перед тим, як відпустив йому гріхи. Це вияв Божої любові до нас грішників.

Книжники вважали сказані Ісусом слова про відпущення гріхів – богохульством, хоч правильно розуміли, що один Бог має право відпустити гріхи, але прийняти Ісуса Христа за Бога не бажали. Вони, «знавці» Святого Писання, не вміли прийняти Бога у його простоті, любові та милосерді до кожної людини, котрий пропонує й навчає любити, навіть наших ворогів. Звернімо увагу, що людина, котра знаходилася у дуже складному становищі – нерухомому стані, почула від Бога перші слова не для оздоровлення тіла, а потребу бути очищеною від гріха. Бо коли, навіть людина має все: багатство, високе становище у суспільстві, розкоші і всілякі матеріальні блага, – але забракне їй здоров'я, то тоді вона згідна віддати все своє майно, лишень би повернути здоров'я назад. А що скажемо про гріхи, котрі обтяжують душу, або вистачає одного тяжкого гріха, щоб паралізувати душу та засудити її на вічні муки?! Хто мудрий, той добре розуміє, що мати чисту душу та чисте серце, означає бути багатшим, ніж мати всі скарби світу з душею, ураженою тяжким гріхом. Чому? Тому, що багатства не спасають від вічного засудження на терпіння і не приносять радості для грішної душі.

Час Великого Посту є тим, що закликає нас до покаяння, тобто, навернення до Бога, через добру, сердечну, щире Сповідь. Потрібно перепрошувати Бога за гріхи найчастіше, очищувати свою душу, стаючи перед Богом як грішники, котрі бажать через покаяння прийняти очищення душі від гріховної недуги. Не можемо вважати себе праведниками, котрі не потребують покаяння.

(Продовження на ст. 22)

Друга Неділя Великого Посту

(продовження з попередньої сторінки)

Одна історія розповідає про злочинця, засудженого на смерть. До тієї важливої хвилини приготував його священник. Перед повішанням священник висповідав і дав йому відпущення гріхів. Засуджений розплакався і сказав такі слова: «Не плачу над своєю долею. Я не плакав ніколи у житті, навіть, коли померла моя мати, ані, коли мене зловила поліція, ані, коли прочитано мені вирок смерті. Тепер плачу по тій причині, що Господь мені усе простив». Ці слова так глибоко зворушили багатьох присутніх, що їм сльози котилися з очей.

Усі ми потребуємо прощення гріхів. А прощення ми можемо отримати тільки через визнання наших гріхів перед Богом, через щире каяття за них, тобто через Святу Сповідь. Святі Отці називають Святу Сповідь «другим хрещенням», або «дошкою для порятунку під час корабельної аварії». Завдяки хрещенню, ми наче потрапляємо на корабель, на якому пливемо до пристані спасіння. Якщо тяжко грішимо, корабель розбивається. І тоді можемо врятуватися лише коли тримаємося за дошку з розбитого корабля, а цією дошкою і є якраз Свята Тайна Покаяння, або Свята Сповідь.

Наше земне життя є, немов би, тим кораблем, який пливе по розбурханих хвилях цього світу. Не один раз на шляху цього корабля трапляються урагани, буревії, які сильно штовхають його, а можливо, і вдаряються об великі скелі, тоді тріщать основи цього корабля, і, здається, що всі води цього світу поглинуть його. І саме тоді треба згадати про цей уламок з розбитого корабля, про Сповідь, яка обов'язково знайдеться на нашому шляху, тільки вчасно треба її ввічати і не випускати зі своїх рук. Це і буде нашим рятунком, нашим ліком для душі і для тіла, а Милосердний Господь хай допоможе нам у цьому. (<http://kluziv-ugcc.at.ua>)

РОЗДУМИ МИТРОПОЛИТА СТЕФАНА НА 3-Ю НЕДІЛЮ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Кожен з нас глибоко прагне жите, а не лише виживати. Ми хочемо бути справді живими. Ісус каже нам як це стане реальністю. Він говорить: «Якщо хтось бажає йти за мною, він має відмовитися від себе, взяти свій хрест і йти моїми слідами. Хто спасе своє життя – втратить його, але хто втратить своє життя задля мене і Євангелія – той спасеться». Ісус говорив про самовідречення. Ми хочемо жити, а не вмерти. В кожному з нас є кілька «я». Ми – це багато «я». Внутрі нас є ліниве «я» і працююче «я», корисливе «я» і щедра «я», малодушне «я» і відважне «я» тощо. Кожен з нас – це багато «я». Важливим є питання – яке, чи які «я» отримують перевагу? Ми повинні позбутися одних, щоб зберегти інших. Які це будуть? Якщо ми втратимо наші маленькі, егоїстичні «я» в ім'я Ісуса Христа, відстоюючи те, в що ми віримо і захищаємо, тоді наші більші «я» будуть спасенні. Тоді наше прагнення бути справді живими стане реальністю. Ми буде дійсно жити, а не просто виживати. Від чого ви вирішите відмовитися, що втратити в ім'я Ісуса Христа та Євангелія? Вам гарантовано, що ви станете більш Христо-подібними і більш дійсно живими. Візьміть участь в особливих Великопосних службах в вашій парафії, що дають можливість вам та іншим зробити вибір бути справді живими.

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
Tel.: (215) 627-0143

Online: www.ukrarcheparchy.us

E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us

Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com

Established 1939

THE WAY Staff

Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc.,
827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.